



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 635/2016
31.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.М., због продуженог кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М., адвоката М.Б., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1461/15 од 23.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1461/15 од 23.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К бр.19/15 од 16.09.2015. године, окривљени В.М., између осталих, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци и обавезан је заједно са осталим окривљенима да плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити донето посебно решење, као и да плати суду паушал у висини од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док су оштећени у овом кривичном поступку упућени да имовинско правних захтев остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1461/15 од 23.02.2016. године, поводом жалбе, између осталих браниоца окривљеног В.М., а по службеној дужности, преиначена је пресуда Основног суда у Мионици К бр.19/15 од 16.09.2015. године, тако да је окривљени В.М. оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци, обавезан је да суду плати паушал у износу од 5.000,00 динара као и трошкове кривичног поступка чију ће висину утврдити првостепени суд посебним решењем, у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног

извршења. Оштећени „Е. д.“ ДОО Б. и „Т. С.“ АД су у смислу члана 258. став 4. ЗКП, ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парнични поступак, док је жалба браниоца, између осталих окривљеног В.М. у целости одбијена као неоснована.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1461/15 од 23.02.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.М., адвокат М.Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437. став 1. у вези члана 438. став 1. тачка 9. и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да се побијана пресуда у целини укине.

Врховни касациони суд је размотрио поднети захтев у смислу члана 486. и 487. ЗКП, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног В.М. у поднетом захтеву наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, и на тај начин формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, не образлаже је, нити она произилази из садржине захтева, па је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М. у овом делу оценио као недозвољен.

Врховни касациони су је као недозвољен оценио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М. и у делу у коме је он поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП обзиром да иста не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном уопште дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**